

## Posudek vedoucí na bakalářskou práci Pham Thuy Duong „Kultura vietnamské gastronomie“

Předložená práce studentky Pham Thuy Duong si klade za cíl charakterizovat tradiční kulturu vietnamské gastronomie se zaměřením na etnikum Viet v oblasti severního Vietnamu. Na základě této charakteristiky je proveden terénní výzkum toho, do jaké míry jsou dodržovány kulturní normy při stolování mezi Vietnamci žijícími na území Prahy a jak jsou tyto normy chápány.

Práce je v celku logicky strukturovaná a je psána srozumitelně. Krom úvodu a závěru je tvořena pěti kapitolami. Ve druhé kapitole autorka vymezuje základní pojem, který je pro její práci relevantní – kulturu gastronomie. Ačkoliv se při definici pojmu kultura gastronomie autorka neopírá o nějaké podrobné zhodnocení antropologické literatury, je podle mého názoru její vlastní definice pro potřeby práce dostačující. Kulturu gastronomie charakterizuje jako „*způsob konzumace potravy, který je v určitou dobu, na určitém místě a v určité společenské skupině považovaný za správný.*“ Třetí kapitola je věnována popisu vietnamského stolování v domácnost a na veřejnosti a jsou zmíněny některé typické severovietnamské pokrmy a nápoje. V následující kapitole autorka popisuje náčiní používané při stolování a významy s ním spojované. Pátá kapitola se zabývá stolováním Vietnamců, rozdílů mezi českým a vietnamským stolováním a postavením jednotlivých členů rodiny při jídle s ohledem na pohlaví a věk a pravidla stolování. Poslední kapitola je věnována samotnému terénnímu výzkumu autorky, jehož cílem bylo ověřit hypotézu, že i přes úspěšné začlenění zkoumaných rodin do české společnosti, dodržují při stolování vietnamská pravidla a zvyky. Na začátku kapitoly je představena metodologie výzkumu a charakterizování respondentů, v druhé části kapitoly autorka shrnuje své poznatky o jednotlivých aspektech stolování vietnamských rodin v Praze. Autorka dochází k závěru, že přes deklarované dodržování vietnamských pravidel stolování dochází ve zkoumaných rodinách v praxi k jejich modifikaci. Práce je vhodně doplněna o obrazovou přílohu, usnadňující nezasvěcenému čtenáři orientaci v pojednávané problematice.

Hlavním problémem, se kterým se autorka potýkala, byl nedostatek literatury, a proto hojně využívala vietnamských internetových zdrojů. Je tedy škoda, že ve své práci nečerpala z v podstatě jediné ucelené odborné anglojazyčné publikace zabývající se vietnamskou stravou z antropologické perspektivy *Rice Talks* od izraelského kulturního antropologa Nira Avieliho. Ačkoliv je tato publikace věnována především stravě ve středním Vietnamu, některé Avieliho obecnější poznatky by jistě v práci našly uplatnění. Drobnou chybou je pak chybné číslování kapitol v textu úvodu (str. 4).

Přínosem této práce je přehledné ucelené zpracování základních informací o kultuře vietnamské gastronomie a především využití těchto informací v terénním výzkumu, který nám pomáhá lépe porozumět žité realitě vybraných vietnamských rodin na území Prahy. Lze také konstatovat, že autorka prokázala svou schopnost práce s vietnamskými materiály a text splňuje nároky kladené na bakalářskou práci. Proto přes výše zmíněné výhrady **navrhuji hodnocení výborně a doporučuji práci k obhajobě.**

Otázka k diskusi:

Jak autorka definuje „úspěšné začlenění do české společnosti“ (str. 32)?

V Praze dne 4/6/2018

Mgr. Barbora Jirková